

ninger at gøre, men jeg maa da bede om Ordet senere.

Borgbjerg: Jeg vil gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som længe har været tavs, men nu i Aften oplod sin Røst særlig for at bebrejde Regeringen, at den ved Valget stillede to Spørgsmaal, baade Militærspørgsmaalet og Grundlovs-spørgsmaalet, til Vælgernes Afgørelse. Den højtærede Finansminister har allerede berørt dette og sagde den soleklare Ting, som kan siges derom, at Militærspørgsmaalet og Forfatningsspørgsmaalet nu en Gang, i hvert Fald i dette Land, ere overordentlig nøje knyttede sammen. De allerfleste Antimilitarister ere vistnok ogsaa Demokrater og ere som saadanne den almindelige Valgrets Venner, og den almindelige Valgrets Modstandere ere vistnok for den største Dels Vedkommende Militarister. Der er vist ikke mange nationale Fremskridtsmænd her i Landet, som paa en Gang ere Tilhængere af General Kühnells Forsvarsplan og den almindelige Valgret, jeg tror, de ere hurtigt talte, men det er nu det samme.

Naar det ærede Medlem rettede denne Bebrejdelse mod Regeringen, glemte han en Ting, nemlig, at hvis der i nogenlunde stort Omfang skulde være saadanne Folk, der paa en Gang ere Tilhængere af den almindelige Valgrets fulde Gennemførelse og Tilhængere af at gøre Danmark til en Militærstat, altsaa Tilhængere af en demokratisk Militærstat, har den højtærede Indenrigsminister paa et Møde for nylig anvist en Udvej til at give disse ærede Medborgere Lejlighed til at stemme særskilt om disse Spørgsmaal. Ja, allerede det Grundlovsforslag, der foreligger til Behandling, vil, hvis det bliver gennemført, aabne Adgang til en Folkeafstemning. Hvis dette Grundlovsforslag bliver gennemført, hvis det ærede Medlem fra Ringkøbing, i Stedet for at modarbejde det paa alle mulige Maader, vil, i Overensstemmelse med det Program, han selv skrev for ikke længere siden end i September Maaned, arbejde for, at dette Grundlovsforslag bliver gennemført, vil en Folkeafstemning være hjemlet som en grundlovs-mæssig Institution, og enhver Ven af den almindelige Valgret kan med god Samvittighed stemme for det. Han ved, at gennemføres det, vil ingen Militærordning blive gennemført her i Landet uden absolut Garanti for, at selve Folket ved en

direkte Afstemning godkender den — ved direkte Afstemning uden Sammenkobling med noget som helst andet. Dernæst har den højtærede Indenrigsminister allerede paa et Møde, som jeg nævned, tilbudt paa hele Ministeriets Vegne, allerede forinden Juni-Grundloven med Folkeafstemning maatte blive gennemført, at lade denne Sag, Militærspørgsmaalet, blive lagt i Folkets egen Haand, direkte og klart og uden Sammenkobling med noget andet Spørgsmaal. Det har den højtærede Indenrigsminister tilsagt paa Regeringens Vegne, og jeg er i Aften i den Stilling, at jeg paa hele den socialdemokratiske Gruppens Vegne kan give det samme Tilsagn til det ærede Medlem. Og paa Socialdemokratiets Vegne vil jeg tillade mig at spørge det ærede Medlem fra Ringkøbing: Ere han og hans Meningsfæller villige til at lægge Militærspørgsmaalet i Folkets egen Haand? Derpaa vil jeg gerne udbede mig et Svar i Aften.

At der er skabt Vanskeligheder for den nuværende Regering i denne Samling, og at der i den kommende Samling, hvis Regeringen sejrer, vil være skabt Vanskeligheder for den, er en given Ting efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem og hans Venner have truffet Militærforliget igennem. Hvad det ærede Medlem gjorde, var netop at afgøre denne Sag uden at give Befolkningen, Vælgerne, Lejlighed til at udtale sig om dette Militærforlig, der var noget ganske andet end det, Vælgerne blev spurgt om. Det, som Konseilspræsident Neergaard spurgt Vælgerne om, var noget ganske andet end det, det ærede Medlem fra Ringkøbing var med til at gennemføre i September her i Fjor. Det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) har allerede udtalt det i Eftermiddags, hvordan man her med Sandhed kunde tale med det ærede Medlem fra Frederiksberg (Elinger) om at „føre bag Lyset“, hvorledes man baade paa den ene og paa den anden Maade, baade ved at skjule Statens finansielle Tilstand og ved at forelægge noget helt andet end det, der var spurgt om, førte Befolkningen bag Lyset og gennemtrufede et Militærforlig, som man vidste var af den Art, at man ikke turde forelægge det for Vælgerne, hvorfor man forkastede det fra radikal og socialdemokratisk Side fremkomne Forslag om Folkeafstemning eller om nye Valg. Jeg spørger det ærede Medlem og hans Meningsfæller: Er man fra deres Side villige til at koble dette Spørgsmaal, det, man kalder For-